

רבינו יוסף קארו

רבינו משה אישל"י

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומי
 לימוד שולחן ערוך אורח חיים
 לכל השנה - עמוד אחד ליום
 "יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
 כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת
 איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. גני שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

אתקצאי לכולי יומא. הגה: ואפילו לצורך גופו או לצורך מקומו (גימ יוסף). והוא הדין לכל דבר היתר שמונח עליו איסור אבל אם אין עליה עתה מעות וגם לא היה עליה בין השמשות מותר לטלטלה אפילו יחדה למעות והניחם עליה מבעוד יום כיון שסילקן קודם בין השמשות. הגה: ויש אוסרין ביחד לכך והניח בהם אף על פי שסילקן מבעוד יום (טור נגס רצינו מס) ולכן אסור לטלטל כיס של מעות אף על פי שהוציא המעות ממנו מבעוד יום אלא אם כן עשה בו מעשה שפתחו מלמטה וסלקן מן היחוד וכן נוהגין (הגהות מיימוני פסק כ"ט). מיהו לצורך גופו או לצורך מקומו מותר וכן בכיס התפור בבגד הואיל ועיקר הבגד עומד לכוש אם הוציא המעות משם מותר לכוש הבגד דהכיס בטל אצלו אבל אם שכח בו מעות מותר לטלטל הבגד דלא אמרינן דכל הבגד נעשה בסיס למעות הואיל ואין המעות על עיקר הבגד אבל אין לכושו בשבת דחיישינן שמא יצא בו כדלעיל סימן ש"א סעיף ל"ג (גימ יוסף סימן ש"ט). ועיין לעיל סימן רס"ז אם שכח כיסו אצלו בשבת מה דינו (גימ יוסף):

ח. כלי שיש עליו דבר האסור ודבר המותר מותר לטלטלו כגון מחתה שיש עליה מבעוד יום אפר שמותר לטלטלו לכסות בו רוק או צואה ויש עליה גם כן שברי עצים שהם אסורים בטלטול מותר לטלטל המחתה כמו שהיא וכגון שדבר המותר חשוב מדבר האסור אבל אם דבר האסור חשוב יותר מדבר המותר בטל אצלו ואסור לטלטלו וטעם היתר טלטול זה משום דלא אפשר למינקט קיטמא לחודיה אפילו אי שדי ליה מהמחתה או אם צריך למקום המחתה (כמו שנתבאר לעיל סימן ש"ט) ואם אינו צריך אלא לגוף המחתה לא יטלטלנה כמו שהיא אלא ינער האפר ושברי העצים במקומם ויטול המחתה. הגה: וכן אם יוכל לנער האיסור לחוד ינערנו ולא יטלטלנו עם ההיתר (גימ יוסף נגס משנמט הל"ט) וכל זה לא מיירי אלא שהיה ההיתר עם האיסור מבעוד יום אבל אם היה האיסור עליו לבד לא מהני מה שהניח אצלו ההיתר בשבת (גימ יוסף נגס משנמט הל"ט):

ט. תיבה שיש בה דבר המותר לטלטל ומעות אם המעות אינם עיקר מותר לטלטלה כמו שהיא על פי התנאים שנתבארו במחתה:

סימן שי – דיני מוקצה בשבת. ובו ט' סעיפים

א. עץ שתולין בו דגים אף על פי שהוא מאוס מותר לטלטלו דקיימא לן במוקצה מחמת מיאוס כרבי שמעון דשרי:

ב. אין שום אוכל תלוש הראוי לאכילה מוקצה לשבת דתמרים ושקדים ושאר פירות העומדים לסחורה מותר לאכול מהם בשבת ואפילו חטים שזרעם בקרקע ועדיין לא השרישו וביצים שתחת התרנגולת מותר לטלטלן וכן תמרים הלקוטים קודם בישולן וכונסין אותם בסלים והם מתבשלים מאליהן מותר לאכול מהם קודם בישולן אבל גרוגרות וצמוקים שמניחים אותם במוקצה ליבשן אסורין בשבת משום מוקצה שהן מסריחות קודם שיתיבשו דכיון שיודע שיסריחו הסיח דעתו מהם וכיון דאיכא תרתי דחינהו בידיים ולא חזו הוי מוקצה. הגה: יש אומרים דאין הכנה שייך בשל אינו יהודי ואפילו גרוגרות וצמוקים שבידו מותרים (כל בו סימן ל"ה וכן משמע בהר"ן סוף פרק כ"ב וירושלמי):

ג. בין באיסור אכילה בין באיסור טלטול כל דבר שהיה ראוי בין השמשות אם אירע בו דבר שנתקלקל בו ביום וחזר ונתקן בו ביום חזר להיותו אבל דבר שהוקצה בין השמשות אסור כל היום:

ד. גרוגרות וצמוקים שהיו מוקצים וכשהגיע בין השמשות כבר נתייבשו והם ראויים לאכילה אף על פי שלא ידעו הבעלים באותה שעה שנתייבשו ואחר כך נודע להם שבין השמשות כבר היו יבשים מותר:

ה. גרוגרות וצמוקים דחזו ולא חזו דאיכא אינשי דאכלי ליה ואיכא דלא אכלי ליה אי אומניה נפיק ליה מתורת מוקצה ואי לא לא אבל אם אינם ראויים והזמינם הזמנה לאו מלתא היא:

ו. כל דבר שאסור לטלטלו אסור ליתן תחתיו כלי כדי שיפול לתוכו מפני שאוסר הכלי בטלטול ונמצא מבטל כלי מהיכנו אבל מותר לכפות עליו כלי ובלבד שלא יגע בו:

ז. מטה שיש עליה מעות או אפילו אין עליה עתה והיה עליה בין השמשות אסור לטלטלה דמינו דאתקצאי לבין השמשות

סיב' רגו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יתמור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצח צדיקים.